

Klagenemnda for tilskudd
til kulturarrangementer

Avgjørelse fra Klagenemnda for tilskudd til kulturarrangementer 3. oktober 2022

Sak: 2022/0743
Klager: Eventlederne AS
Advokat: Advokatfullmektig Kristina Birkelund Renstrøm ved Svensson Nøkleby Advokatfirma ANS

Klagenemndas sammensetning:

Nemndsleder Tore Lunde, nemndsmedlemmene Kiran Aziz og Anne Margrete Fiskvik

1 Sakens bakgrunn

- (1) Eventlederne AS (heretter «klager») søkte 11. september 2020 om kompensasjon som arrangør for 40 arrangementer. Klager søkte om kompensasjon pålydende kroner 1 344 104 etter forskrift av 16. juli 2020 nr. 1568 om midlertidig kompensasjon i forbindelse med avlysning, stenging eller utsettelse av kulturarrangementer som følge av covid-19-utbruddet (heretter «forskriften»).
- (2) I søknaden har klager beskrevet arrangementene som en serie sommerkonserter og barneforestillinger med ulike artister på Oseberg Kulturhus i Tønsberg og på Quality Hotel Sarpsborg. Arrangementene var planlagt gjennomført i perioden 25. juni til 15. august 2020. Klager har oppgitt at åtte av arrangementene ble delvis gjennomført, mens de resterende 32 arrangementene ble avlyst.
- (3) Kulturrådet fattet vedtak om avslag den 4. desember 2020, med den begrunnelse at arrangementene ikke ble kansellert som et resultat av covid-19-utbruddet, jf. forskriften § 3 første ledd.
- (4) Advokatfullmektig Kristina Birkelund Renstrøm v/ Svensson Nøkleby Advokatfirma ANS påklaget vedtaket på vegne av klager den 15. januar 2021. Klager anførte da at forskriften § 3 første ledd første punktum var oppfylt fordi det var statlige restriksjoner og pålegg som hadde medført at befolkningen i nærområdet ikke ønsket å delta på nevnte arrangementer, på tross av at klager hadde lagt til rette for dette. Siden klager hadde solgt svært få billetter på grunn av dette, og derfor måtte avlyse den største andelen av sine planlagte arrangementer, var vilkåret oppfylt.
- (5) Det ble også anført at klager var blitt usaklig forskjellsbehandlet ettersom klagers underleverandører fikk innvilget kompensasjon for de samme arrangementene, med hjemmel i forskriften § 6. Når søknadene gjaldt eksakt samme arrangementer som klagers

Postadresse

Postboks 511 Sentrum
5805 Bergen

Besøksadresse

Zander Kaaes gate 7
5015 Bergen

Tlf.: 55 19 30 00

E-post: post@knse.no

søknad om kompensasjon knyttet seg til, var det vanskelig se hvorfor klagers søknad om kompensasjon ikke ble innvilget.

- (6) Kulturrådet opprettholdt avslaget, og saken ble oversendt til Klagenemnda for tilskudd til kulturarrangementer for klagebehandling.
- (7) Klagenemnda opphevet vedtaket den 23. september 2021 på bakgrunn av saksbehandlingsfeil. Nemnda fremholdt at Kulturrådet ikke hadde kommentert klagers anførsel om usaklig forskjellsbehandling på en tilfredsstillende måte, og returnerte saken til Kulturrådet for ny behandling.
- (8) Den 9. mars 2022 etterspurte Kulturrådet dokumentasjon for klager. Klager ble bedt om å opplyse navn på underleverandørene som hadde mottatt kompensasjon for de omsøkte arrangementene. Kulturrådet ba også klager redegjøre for beløpene og arrangementene Kulturrådet hadde innvilget kompensasjon for.
- (9) Klager besvarte henvendelsen den 16. mars 2022 ved advokatfullmektig Kristina Birkelund Renstrøm. Det ble opplyst at de stilte seg uforstående til hvorfor klager skulle oversende de etterspurte opplysningene. Ifølge klager har de ikke innsyn i underleverandørers regnskap, og de har heller ikke fått bekreftet hvilke summer underleverandørene endelig ble kompensert. Klager fremholdt at dette var informasjon Kulturrådet selv var nærmest å innhente. Usaklig forskjellsbehandling ble ifølge klager anført som følge av at det fremkom av muntlige samtaler med underleverandører at disse ble innvilget kompensasjon for arrangementer klager ikke hadde mottatt kompensasjon for. [REDACTED] Det ble fremholdt at klager måtte anses å ha gitt tilstrekkelig informasjon i saken.
- (10) Kulturrådet sendte klager en redegjørelse den 17. mars 2022. Det ble vist til at det følger av forskriften § 8 fjerde ledd bokstav d at arrangører i søknadskjema skal oppgi «*[b]ekreftelse på at arrangementet ble avlyst, stengt eller utsatt som følge av pålegg fra statlige myndigheter*». Ifølge Kulturrådet innebærer dette at det er arrangøren som er ansvarlig å informere sine underleverandører om grunnen til avlysning eller delvis gjennomføring av arrangementet. [REDACTED]

Ifølge Kulturrådet innebærer dette at underleverandørene som har søkt om og mottatt kompensasjon har oppfylt vilkåret om at arrangementene de skulle levere tjenester eller innhold til var avlyst eller delvis avlyst «*som følge av pålegg gitt av statlige myndigheter i forbindelse med covid19-utbruddet*», siden klager ikke hadde opplyst de om den reelle grunnen til avlysning eller nedskalering av arrangementene. Kulturrådet bemerket at hvis underleverandørene hadde mottatt korrekt informasjon fra klager, så skulle underleverandørene rettet krav mot klager som arrangør, og ikke søkt om støtte etter forskriften. Det ble vist til at ettersom underleverandørene ikke var varslet om den korrekte grunnen til at arrangementene var avlyst eller delvis gjennomført, måtte de anses å være i god tro, slik at de var berettiget kompensasjon. Kulturrådet viste til at det derfor ikke hadde skjedd en forskjellbehandling som kunne medføre et brudd på likhetsprinsippet, og at det var korrekt at søknaden skulle avslås. Klager ble gitt frist til å komme med kommentarer til Kulturrådets redegjørelse den 24. mars 2022.

- (11) Klagers advokat ba den 22. mars 2022 om fristutsettelse. Samme dag innvilget Kulturrådet fristutsettelse til den 5. april 2022.
- (12) Den 5. april 2022 sendte klager merknader til Kulturrådet. Det ble vist til at de forsto Kulturrådets e-post fra 16. mars 2022 slik at Kulturrådet hadde behandlet saken på nytt i henhold til Klagenemndas vedtak. Det ble fremholdt at det anses svært kritikkverdig at en ny behandling av saken forekommer i en e-post, og det ble vist til at dette ikke er i tråd med forvaltningslovens bestemmelser, særlig §§ 23 til 27. Det ble videre vist til at forskriften § 8 fjerde ledd innebærer at arrangører i søknadsskjema skal fremlegge bekreftelse på at arrangementet ble avlyst som følge av pålegg fra offentlige myndigheter, men at den ikke innebærer en plikt til å opplyse underleverandører om grunnen til avlysning. Samtidig er det opplyst at klager i samarbeid med underleverandørene måtte avlyse som følge av pålegg fra statlige myndigheter, slik at klager ikke har tilbakeholdt noe informasjon fra sine underleverandører. Det er vist til at Kulturrådet i den nye behandlingen av saken har vektlagt argumenter uten relevans. Klager anmodet Kulturrådet om i tråd med Klagenemndas vedtak å gjennomgå saken på nytt i sin helhet, og det ble bedt om at dette ble gjort i vedtaks form i samsvar med forvaltningslovens bestemmelser.
- (13) Kulturrådet besvarte klager den 5. april 2022. Det ble vist til at klager i Kulturrådets e-post av 17. mars 2022 ble bedt om å inngi sine kommentarer. Kulturrådet viste til de under den nye vurderingen av saken utførte sin veiledningsplikt i tråd med forvaltningsloven § 11 første ledd, og at de også under ny behandling av saken har rett til å be om ytterligere opplysninger som er nødvendige for behandling av søknader etter forskriften. Det ble fremholdt at dette ikke er i strid med forvaltningsloven, herunder §§ 23 til 27. Kulturrådet informerte om at alle deres avgjørelser i saken forkynnes ved oversendelsesbrev eller vedtak, og ikke over e-post. Det er også vist til at det ikke fremgår av e-posten at den skulle oppfattes som et vedtak. Ifølge Kulturrådet har de ikke anklaget klager for å tilbakeholde informasjon fra sine underleverandører. Kulturrådet har vist til at Klagenemnda i sin avgjørelse fra 28. september 2021 har konkludert med at arrangementene ble avlyst som følge av dårlig billettsalg, og ikke smittevernrestriksjoner, slik at Klagenemnda vurderte klagers tap å ikke skulle kompenseres av forskriften. Kulturrådet opplyste at underleverandørene ikke kunne fratras retten til kompensasjon, dersom de ikke hadde blitt informert av arrangøren om årsaken til sine tap. Det er på denne bakgrunn fremholdt at det ikke har skjedd en forskjellbehandling som kan medføre et brudd på likhetsprinsippet.
- (14) Klager informerte den 8. april 2022 om at de ikke forsto hva Kulturrådet ønsket svar på som de ikke tidligere hadde fått informasjon om. Det ble fremholdt at underleverandørene hadde samme kunnskap som klager om årsaken til kanselleringene. Kulturrådet ble bedt om å ta kontakt så fort som mulig dersom de hadde behov for ytterligere nødvendig informasjon eller dokumentasjon.
- (15) Den 8. april 2022 fattet Kulturrådet på nytt vedtak om avslag på søknaden om kompensasjon. Kulturrådet viste til at det etter forskriften § 3 kun gis kompensasjon helt eller delvis avlysning eller stenging av kulturarrangementer som nevnt i § 2 bokstav b som følge av pålegg gitt av statlige myndigheter i forbindelse med covid-19-utbruddet. Ifølge Kulturrådet ble disse planlagt etter at restriksjonene var kjent, slik at arrangementene ikke ble kansellert som resultat av covid-19-utbruddet. Kulturrådet har vist til at Klagenemnda var enig i deres forståelse i sin avgjørelse fra 28. september 2021.

- (16) Kulturrådet har videre vist til at det vurderes konkret hvorvidt enhver søknad godkjennes, på bakgrunn av forskriften. Det vist til at Kulturrådet i sin e-post datert 17. mars 2022 har redegjort for at underleverandørene mottok kompensasjon som følge av at de ikke var blitt varslet av klager om grunnen til at arrangementene ble avlyst eller delvis gjennomført, og derfor må anses å ha vært i god tro. Ifølge Kulturrådet foreligger det av denne grunn ikke et brudd på likhetsprinsippet. Kulturrådet har også vist til at klager gjennom e-post korrespondanse har bekreftet at de ikke har mottatt noen krav fra sine underleverandører. Kulturrådet har fremholdt at dette understreker at det ikke har skjedd en forskjellsbehandling i strid med likhetsprinsippet. På denne bakgrunn har Kulturrådet vist til at klager ikke oppfyller vilkårene i forskriften §§ 2 til 8.
- (17) Vedtaket ble påklaget den 29. april 2022. Det ble vist til at forskriften § 3 første ledd første punktum innebærer et krav om at pålegg fra statlige myndigheter må være grunnlaget for avlysningen. Klager har opplyst om at det var gjeldende restriksjoner og pålegg fra statlige myndigheter som var årsaken til at befolkningen i nærområdet ikke ønsket å delta på arrangementet av smittevern hensyn. Avlysningen av arrangementene var derfor ifølge klager knyttet til dagjeldende statlige smittevernpålegg. Klager har også anført at det etter § 3 ikke er et vilkår at arrangementene var planlagt før smittevernrestriksjonene. Det er videre vist til at det må legges betydelig vekt på at Regjeringen vedtok kompensasjonsordningen for å stimulere til aktivitet og gi incentiv til gjennomføringen av kulturarrangement innenfor smittevernbegrensingene, slik at det vil være i tråd med ordningens formål å kompenseres klagers tap.
- (18) I klagen er det også vist til at klager er uenig at det ikke foreligger usaklig forskjellsbehandling, og at de anser Kulturrådets standpunkt om at det ikke foreligger usaklig forskjellsbehandling vanskelig å forene med klagenemndas vedtak om opphevelse av det opprinnelige vedtaket. Det er vist til at det etter forskriften § 6 første ledd også er vilkår for underleverandører at tapte inntekter knyttes til avlysning av kulturarrangementer «*som følge av pålegg gitt av statlige myndigheter i forbindelse med covid-19-utbruddet*». På bakgrunn av at underleverandørenes søknader gjelder samme arrangementer som klagers, har klager anført at det foreligger en usaklig forskjellsbehandling. Det er opplyst om at klager i samarbeid med underleverandørene har tatt beslutninger om gjennomføringer og avlysninger, og at det er uriktig at klager ikke har informert underleverandørene om årsaken til avlysningen. Klager har vist til at det verken er relevant eller saklig av Kulturrådet å vektlegge at underleverandørene ikke har rettet krav mot klager. Ifølge klager hadde underleverandørene samme kunnskap om begrunnelsen for avlysningene som klager. I tillegg er det fremhevet at det etter forskriften ikke er et krav til god tro hos søker for å være berettiget kompensasjon.
- (19) Kulturrådet vurderte klagen, men konkluderte med at den ikke ga grunnlag for å endre eller oppheve vedtaket, jf. lov om behandlingssåten i forvaltningssaker datert 10. februar 1967 (forvaltningsloven) § 33. Klagen og sakens dokumenter ble oversendt Klagenemnda for tilskudd til kulturarrangementer ved Kulturrådets innstilling datert 2. mai 2022.
- (20) Klagenemnda for tilskudd til kulturarrangementer avholdt nemndsmøte i saken 3. oktober 2022.

2 Det rettslige grunnlaget

- (21) Det rettslige grunnlaget er forskrift av 16. juli 2020 nr. 1568 om midlertidig kompensasjon i forbindelse med avlysning, stenging eller utsettelse av

kulturarrangementer som følge av covid-19-utbruddet (kompensasjonsordning mai-august).

(22) Av forskriften § 3 følger det at:

«Det kan gis kompensasjon for netto tapte billettinntekter og merutgifter ved hel eller delvis avlysning eller stenging av kulturarrangementer som nevnt i § 2 bokstav b som følge av pålegg gitt av statlige myndigheter i forbindelse med covid-19-utbruddet. Ved utsettelse av kulturarrangement som nevnt i § 2 bokstav b som følge av pålegg gitt av statlige myndigheter i forbindelse med covid-19-utbruddet, kan det kun gis kompensasjon for merutgifter.

Med netto tapte billettinntekter menes differansen mellom arrangørens faktiske billettinntekter for kulturarrangementer avholdt i perioden fra 1. mai til og med 31. august i 2020 og gjennomsnittet av arrangørens billettinntekter fra kulturarrangementer avholdt i perioden 1. mai til og med 31. august i 2017–2019. Arrangører som kun har inntekter fra kulturarrangementer i ett eller to av årene i tidsperioden 2017–2019, skal beregne gjennomsnittsinntekter fra disse arrangementene. Kompensasjon beregnes kun ut i fra kulturarrangementer avholdt i Norge som var åpne for allmennheten.

For arrangører med planlagte kulturarrangementer i 2020 uten tilsvarende eller sammenlignbare kulturarrangementer i foregående år, eller arrangører som har gjort vesentlige endringer i kulturarrangement det søkes kompensasjon for, utgjør netto tapte billettinntekter differansen mellom arrangementets budsjetterte billettinntekter og arrangementets faktiske billettinntekter.

Tapte billettinntekter og merutgifter som har blitt dekket av offentlig kompensasjon utenfor denne ordningen, kompenseres ikke. Tapte billettinntekter og merutgifter som har blitt dekket eller kan dekkes av arrangørens forsikringsordning eller avtale mv., dekkes heller ikke.

Med merutgifter som følge av at et kulturarrangement utsettes eller helt eller delvis avlyses eller stenges, menes utgifter som oppstår som en direkte følge av utsettelsen, avlysningen eller stengingen. Utgifter som påløper uavhengig av utsettelse, avlysning eller stenging av kulturarrangementet regnes ikke som merutgifter.»

(23) Det framgår av forskriften § 6 første ledd:

«Det kan gis kompensasjon for tapte inntekter og merutgifter ved hel eller delvis avlysning eller stenging av kulturarrangementer som nevnt i § 5 bokstav b som følge av pålegg gitt av statlige myndigheter i forbindelse med covid-19-utbruddet. Ved utsettelse av kulturarrangementer som nevnt i § 5 bokstav b som følge av pålegg gitt av statlige myndigheter i forbindelse med covid-19-utbruddet, kan det kun gis kompensasjon for merutgifter.»

(24) Av forvaltningsloven § 34 følger det at klageinstansen kan prøve alle sider av saken og herunder ta hensyn til nye opplysninger. I dette ligger at klageinstansen fullt ut kan prøve både rettsanvendelsen, saksbehandlingen, faktum og det frie skjønn. Klageinstansen kan selv treffe nytt vedtak i saken eller oppheve det og sende saken tilbake til underinstansen til helt eller delvis ny behandling.

3 Klagenemndas vurdering

- (25) Klagen gjelder Kulturrådets vedtak om å opprettholde avslag på søknad om kompensasjon for 40 avlyste og delvis gjennomførte arrangementer i perioden 25. juni til 15. august 2020.
- (26) Det følger av forskriften § 3 første ledd første punktum at en arrangør kan kompenseres for netto tapte billettinntekter og merutgifter ved *«hel eller delvis avlysning eller stengning av kulturarrangementer [...] som følge av pålegg gitt av offentlige myndigheter i forbindelse med covid-19-utbruddet»*. Ordlyden tilsier etter nemndas syn at arrangøren kan kompenseres for tapte billettinntekter som har oppstått som en direkte følge av pålegg fra offentlige myndigheter om avlysning eller nedskalering av arrangementet. I dette ligger det et krav om årsakssammenheng mellom smittevernrestriksjonene, avlysningen og inntektstapet. Dette avgrenser forskriften mot å kompensere for tap som står i et mer avledet forhold til smittevernbegrensingene, herunder tap som har oppstått som følge av dårlig billettsalg innenfor tillatt publikumsgrense for arrangementet.
- (27) I sak 2021/1154 uttalte nemnda i premiss 24 til 25 at klagers tap synes å falle utenfor kompensasjonsordningen. Nemnda vurderte i avgjørelsen at klager virket å ha avlyst og nedskalert arrangementene som følge av dårlig billettsalg, slik at det ikke var sammenheng mellom tapet og myndighetspålagte smittevernrestriksjoner. Nemnda tok imidlertid ikke endelig stilling til dette, da saken ble opphevet grunnet saksbehandlingsfeil.
- (28) I klagen datert 29. april 2022, på Kulturrådets nye vedtak, har klager i stor grad vist til samme argumentasjon som ble gjort gjeldene i sak 2021/1154. Nemnda kan ikke se at klager har fremlagt ny informasjon vedrørende denne anførselen. På denne bakgrunn kan nemnda ikke se at det er grunnlag for en annen vurdering enn det klagenemnda kom til i sak 2021/1154 premiss (24—25), og klager anses således ikke å oppfylle vilkåret i forskriften § 3. Klagenemnda finner imidlertid grunn til igjen å presisere at arrangører kan kompenseres for tap på grunn av avlysninger og nedskaleringer som følger direkte av smittevernrestriksjoner, mens avlede tap tilknyttet dårlig billettsalg faller utenfor ordningen. Selv om nemnda har forståelse for at covid-19-pandemien kan ha medført at befolkningen i nærområdet ikke ønsket å delta på kulturarrangementer, er det avgjørende etter forskriften § 3 første ledd første punktum hvorvidt avlysningene og nedskaleringene var en direkte følge av smittevernrestriksjonene. Klager kan derfor ikke gis kompensasjon for tap som har oppstått på grunn av dårlig billettsalg, både der klager derfor har valgt å avlyse arrangementet eller å gjennomføre for færre publikummere enn det nedskalerte arrangementet totalt kunne hatt innenfor smittevernbegrensingene. Klagenemndas vurdering er derfor at klager ikke er berettiget kompensasjon etter ordningen, jf. forskriften § 3 første ledd første punktum.
- (29) Klager har i klagen datert 29. april 2022 videre anført at Kulturrådets opprettholdelse av at det ikke foreligger usaklig forskjellsbehandling er uforenelig med nemndas vedtak i sak 2021/1154. Klagenemnda presiserer i den forbindelse at det opprinnelige vedtaket ble opphevet som følge av at Kulturrådet ikke i tilstrekkelig grad hadde behandlet klagers anførsel om usaklig forskjellsbehandling, slik at usaklig forskjellsbehandling ikke kunne utelukkes. Nemnda har derfor tidligere ikke tatt stilling om usaklig forskjellsbehandling foreligger i saken. I Kulturrådets nye behandling av saken har de begrunnet forskjellsbehandlingen med at underleverandørene som har mottatt kompensasjon var i

god tro om at arrangementene ble avlyst eller nedskalert som følge av myndighetspålagte smittevernrestriksjoner.

- (30) Den videre vurderingen for nemnda er dermed om det foreligger usaklig forskjellsbehandling mellom klager og underleverandørene som har hatt betydning for sakens utfall.
- (31) Etter nemndas syn har Kulturrådet i sin begrunnelse formulert seg uheldig og lite treffende ettersom god tro ikke er relevant for bestemmelsene om hvilke tap som er kompensasjonsberettigede. Dette momentet kan derfor ikke anses å være av direkte betydning for foreliggende sak. Likevel kan nemnda ikke se at formuleringen i seg selv har virket inn på vedtaket på en måte som medfører at det må oppheves. Dette fordi klagenemnda forstår Kulturrådets begrunnelse slik at de mener at forskjellsbehandlingen ikke er usaklig fordi vilkårene for kompensasjon i noen tilfeller kan være ulike for arrangører og underleverandører.
- (32) Nemnda presiserer at selv om ulike utfall for en arrangør og underleverandør ikke kan begrunnes i de forskjellige aktørenes kunnskap, herunder god tro, så er klagenemnda enig i at det i enkelte tilfeller vil være saklig og mulig å innvilge kompensasjon til en underleverandører, men ikke arrangøren av samme arrangement. I utgangspunktet oppstiller forskriften § 6 første ledd første punktum og forskriften § 3 første ledd første punktum samme forutsetninger for kompensasjon, ved at det kan kompenseres for tap som følge av *«hel eller delvis avlysning eller stengning av kulturarrangementer [...] som følge av pålegg gitt av offentlige myndigheter i forbindelse med covid-19-utbruddet»*. Samtidig er det klart at bestemmelsene skal kompensere for *forskjellig* tap hos arrangør og underleverandør. For underleverandøren gis det kompensasjon for tapte inntekter og merutgifter, mens en arrangør kompenseres for *«netto tapte billettinntekter»*. Dette har etter nemndas syn sammenheng med at en underleverandørs inntekter som hovedregel følger av kontraktsfestede og faste honorarer for tjenester eller innhold de tilbyr arrangørene, uten påvirkning av billettsalget. Av denne grunn foreligger det en svakere sammenheng mellom covid-19-restriksjonene og underleverandørens tap enn for arrangørens tapte billettinntekter, og kravet til årsakssammenheng er derfor ikke nødvendigvis tilsvarende for underleverandørene. Som følge av dette anser nemnda at det i helt konkrete og særlige tilfeller *kan* være saklig å innvilge kompensasjon til en underleverandør til samme arrangement som arrangøren får avslag på kompensasjon for. Nemnda fremholder at dette helt unntaksvis vil være tilfelle ettersom bestemmelsen i forskriften § 6 første ledd første punktum er tilnærmet likelydende med forskriften § 3 første ledd første punktum.
- (33) I foreliggende tilfelle har klagers underleverandører fått tildelt kompensasjon for samme arrangementer som klager har fått avslag for. Som det fremgår overfor i premiss (28) er nemndas klare vurdering at klager *ikke* er berettiget kompensasjon etter forskriften § 3 første ledd første punktum. Samtidig er det klart at vurderingen av om underleverandørene var berettiget kompensasjon faller utenfor nemndas kompetanse i henhold til forskriften § 9 tredje ledd. Det må derfor i hovedsak ses hen til partenes anførsler i denne saken, og ikke dokumentasjonen og det konkrete faktum i underleverandørenes saker, ved nemndas vurdering av om det foreligger usaklig forskjellsbehandling. Basert på Kulturrådets begrunnelse i innstillingen er nemnda av den oppfatning at det er redegjort for at det kan ha vært grunnlag for å tildele kompensasjon til klagers underleverandører i dette tilfellet, innenfor den snevre adgangen som er skissert overfor i premiss (32). Videre viser nemnda til at det uansett ikke ville ha hatt innvirkning

på utfallet i foreliggende sak om det forelå usaklig forskjellsbehandling, da klager under enhver omstendighet ikke oppfyller vilkårene for kompensasjon i dette tilfellet.

- (34) På bakgrunn av dette kan nemnda ikke se at det foreligger holdepunkter for at Kulturrådet har foretatt en usaklig forskjellsbehandling av klager, som kan ha innvirket på Kulturrådets vedtak.

4 Vedtak

- (35) Klagenemnda for tilskudd til kulturarrangementer fatter etter dette følgende vedtak:

1. Klagen tas ikke til følge.

Vedtaket er endelig og kan ikke påklages, jf. forvaltningsloven § 28 tredje ledd.

Vedtaket er enstemmig.

Bergen, 3. oktober 2022

Tore Lunde	Kiran Aziz	Anne Margrete Fiskvik
Nemndsleder	Nemndsmedlem	Nemndsmedlem

Dokumentet er godkjent elektronisk